

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecător: A. Arhip
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr. 2rac-352/17

ÎN C H E I E R E

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Camera de Licențiere,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Camera de
Licențiere împotriva Societății Comerciale „Centrauto & Co” Sotate cu
Răspundere Limitată cu privire la retragerea licenței,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Griniuc Ina, reprezentat al Camerei de Licențiere și
menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27 martie 2017, prin
care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 20 martie 2017, Camera de Licențiere a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SC „Centrauto & Co” SRL cu privire la retragerea licenței.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că urmare a sesizării nr. 07-03/618
din 07 decembrie 2016, prezentată de Ministerul Transportului și Infrastructurii
Drumurilor s-a constatat că SC „Centrauto & Co” SRL, titular de licență seria A
MMII nr. 049444 din 01 august 2005, eliberată pentru genul - activitatea de instruire
a personalului din domeniul transportului rutier, în cadrul desfășurării activității
licențiate, nu s-a conformat prevederilor art. art. 22 alin. (3) lit. c), 23 alin. (1) lit. d),
25 lit. b) și art. 30 alin. (1) ale Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI
din 07 iunie 2007, art. 17 alin. (2) și alin. (8) din Codul educației, aprobat prin Legea
nr. 152 din 17 iulie 2014 și art. 16 din Legea privind reglementarea prin licențiere a
activității de întreprinzător nr. 451-XV din 30 iulie 2002.

Menționează că tangențial celor expuse și în conformitate cu art.7 alin. (2) lit.
b) din Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr.
451-XV din 30 iulie 2001, Camera de Licențiere a emis prescripția nr. 04/04 din 03
ianuarie 2017, privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere, prin

care titularul de licență a fost obligat să-și conformeze activitatea prevederilor legale până la data de 03 februarie 2017 și să informeze Camera de Licențiere despre remedierea încălcărilor constatate, inclusiv despre:

- aplicarea în procesul de pregătire a cursanților doar a metodologiilor și materialelor didactice conform standardelor de instruire, cu asigurarea realizării stricte a planurilor și programelor de studii aprobate,

- prezentarea programelor aprobate de către Ministerul Educației și Ministerul Transportului și Infrastructurii Drumurilor pentru eliberarea actelor de studii de instruire profesională a conducătorilor auto în transportul rutier de mărfuri în condiții de siguranță și securizarea încăperilor (Cod 95),

- prezentarea actelor de studii conform modelului publicat în Monitorul oficial al Republicii Moldova.

Afirmă reclamantul că întrucât până la data de 03 februarie 2017, SC „Centrauto & Co” SRL nu a executat cerințele prescripției din 03 ianuarie 2017, la data de 14 februarie 2017, a fost emisă repetat prescripția nr.02/10 cu privire la lichidarea încălcărilor condițiilor de licențiere, avertizând titularul de licență despre posibila retragere a licenței dacă încălcările menționate nu vor fi lichidate până la 13 martie 2017.

Relatează că SC „Centrauto & Co” SRL nu a respectat nici după a doua prescripție, obligația de a lichida încălcările ce țin de condițiile de licențiere și a omis să înlăture încălcările enumerate în termenul acordat, iar ca urmare la data de 16 martie 2017, în temeiul art. 21 alin. (2) lit. f) din Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr.451-XV din 30 iulie 2001, a fost emisă decizia nr. 29 privind retragerea licenței seria A MMII nr.049444 din 01 august 2005 eliberată SC „Centrauto & Co” SRL pentru genul de activitate „activitatea de instruire a personalului din domeniul transportului rutier”.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 17 alin. (3) al Legii cu privire la principiile de reglementare a activității de întreprinzător nr. 235/2006, art. art. 7 alin. (2) lit. a) 21 alin. (2) lit. f) și alin. (6) ale Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr. 451-XV din 30 iulie 2002 și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 779 din 27 noiembrie 2009, pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Camerei de Licențiere.

Solicită, Camera de Licențiere retragerea licenței SC „Centrauto & Co” SRL seria A MMII nr. 049444 din 01 august 2005 eliberată pentru genul - activitatea de instruire a personalului din domeniul transportului rutier și obligarea să depună la Camera de Licențiere formularul licenței retrase.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 martie 2017, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2017 a fost respins apelul declarat de Griniuc Ina, reprezentat al Camerei de Licențiere și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 17 august 2017, Camera de Licențiere a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de

apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral în sensul formulat.

În motivarea recursului recurentul cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei a indicat că instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin toate împrejurările importante pentru soluționarea justă a litigiului, nu au aplicat prevederile Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr. 452-XV din 30 iulie 2001, Legii cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr. 235/2006, Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI din 07 iunie 2006, și art. art. 17 alin. (2) și alin. (8) din Codul educației aprobat prin Legea nr. 152 din 17 iulie 2014, și au interpretat eronat normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu, fapt ce a dus la emiterea unei hotărâri ilegale și neîntemeiate.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 27 iulie 2017, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului Camera de Licențiere la data de 22 august 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 13184 ce se conține la dosar (f. d. 171).

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul Camera de Licențiere s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul 17 august 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2017, în termen.

La data de 14 septembrie 2017, în adresa intimatului SC „Centrauto & Co” SRL a fost expediată copia recursului declarat de Camera de Licențiere cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Iar, la data de 06 octombrie 2017, intimatul SC „Centrauto & Co” SRL a depus referințe asupra recursului declarat de Camera de Licențiere invocând legalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și solicitând de a considera recursul declarat de Camera de Licențiere ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Camera de Licențiere în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Camera de Licențiere nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Camera de Licențiere.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Camera de Licențiere se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Tamara Chișca-Doneva